

De Goumiers

Veel Marokkanen vochten in Frankrijk en België tegen de Duitse bezetter tijdens de twee wereldoorlogen (1914-1918 en 1939-1945). Deze Marokkaanse soldaten stonden bekend als 'Goumiers' en behoorden tot lichte infanterie-eenheden (goums). Ze waren herkenbaar aan de verticale strepen die in hun uniformen waren geweven. Opgeleid en begeleid door het Franse leger in Marokko, onderscheidden ze zich vooral op de slagvelden van Europa tijdens de Tweede Wereldoorlog, met name tijdens de Slag om Gembloux in de ochtend van 14 mei 1940, de eerste tactische overwinning van het Franse leger op de invasiemacht. 2.400 goumiers lieten daarbij het leven. In totaal stierven 15.000 Marokkanen om Europa te bevrijden van de nazi-bezetting.

De strijd om steenkool

Na de Tweede Wereldoorlog moest Europa zijn economie heropbouwen en nieuw leven inblazen. Er was een enorme vraag naar steenkool om de industrie aan te drijven, vooral in België, waar de vraag groot was in de metaal-, cement-, en textielindustrie, en waar de economische concurrentie met de buurlanden heel hevig was.

In 1946 voorzag een uitwisselingsprotocol in de komst van 50.000 Italiaanse arbeiders, die in 1956 30% van het totale aantal mijnwerkers uitmaakten, aan de vooravond van de Bois du Cazier-brand in Marcinelle, een mijnramp die 262 slachtoffers eiste, waaronder 136 Italianen. Deze tragedie volgde op verschillende andere incidenten in de mijnen. Het was een te grote schok voor Italië, en het land weigerde nog langer haar jongeren naar onze mijnen te sturen en verbrak het uitwisselingsakkoord met België.

De mijnindustrie gegroepeerd binnen Fédéchar moest zich toen wenden tot andere 'bronnen' aan arbeidskrachten en sloot overeenkomsten met Spanje, Portugal, Griekenland, Marokko, en Turkije. Geleidelijk aan namen de Belgische steenkoolmijnen steeds meer Marokkaanse arbeiders aan, lang voordat er in 1964 een overeenkomst werd getekend.

Marokkanen om te werken... En te herbevolken

De bilaterale overeenkomst die Marokko en België in februari 1964 ondertekenden om (aanvankelijk alleen) arbeiders naar de mijnen te sturen, formaliseerde de aanwezigheid van veel Marokkanen om de Belgische economie weer op te bouwen.

In 1963 werd in een rapport van professor Alfred Sauvy, een beroemd econoom en demograaf, aan de Waalse Economische Raad aanbevolen om immigranten - jonge, vaak alleenstaande mannen - te 'stabiliseren' en gezinshereniging aan te moedigen door Marokkaanse koppels, vrouwen, en kinderen in België op te nemen... Herbevolking was nodig om de leeftijdspiramide in een vergrijzend land opnieuw in evenwicht te brengen. Vanaf de jaren 1960 werden een aantal

maatregelen in die richting genomen, zoals de mogelijkheid tot gezinshereniging na drie maanden werk.